

השולח הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורכת-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
איתן נבירול

הכתב הראשי:
אליהו כרמי

חברי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבין, לילי גלילי, רותי ורה, רוגי זוהר, אברהם חרמון, אופקר טאובר, שבתאי לוי, מישה לשם, אביבה סטן, עמוס קינו, שלמה קרן, סילבי קשת

הציר הראשי:
שמואל ברתור

מנהל מבצעים:
שלמה אדיר

עורך תכנית:
אהרון צור

עורך דפוס:
אריה אריאל

מנהל מעבדה:
יגור רוזן

רח' גליקסון 8 תל-אביב. טען הסברקים
עולמפרסט' ת. ד. 136, 171, 26785
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכרזת "דו"ח לצרכן", "דו"ח לכבוד", "דו"ח לנוסע" וכו' המוכנות על-ידי חברי המערכת ונבדקות על-ידי המודיעין. המודעות מודעות מטעם מלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכןן ולרעות המוכנות בהן ושאינן משקפות ב שום צורה שווא את רענת המערכת

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,616,271

אילו היתה קיימת בישראל דיקטטורה, היה העניין פשוט. מישורו היה מחליט. מישורו היה נותן את הפקודה. בהרגשת הקלה היו ההמונים מרימים את כף היד, או מקמצים את האגרוף, וצועקים "היוד! או "כה לחי!" ועם שחרר את אגודות הקרב של צבא ההגנה מתגלגלות לעבר מצריים.

קצתה קטנה מאד נוכח חומרת המצב: קוראי שבועון זה, לפחות, לא יכלו להיות מופתעים.

בשעה שישנך בבית או באקס העבר, דה נדהם למראה המאורעות האחרונים, ונדמה לו כי לפתע התחוללה מהפכה במרחב, יכולת אתה לספק לו את הרקע הדרוש להבנתם. כי במשך השנים האחרונות חזר העולם הזה כמעט מדי שבוע בשבוע באוניז על האזרה: המרחב מתפתח במהירות מסחררת. אם לא נקץ פוץ בעוד כוועד לתוך המערכות המרחביות ונשתדל להטות את הזרם בכיוון הרצוי לנו, יבוא היום והזרם יסחוף אותנו עמו. ואז, אולי, נהיה חסרי-אונים. עלעלתי בשבוע בגליונות ישנים כדי לברר לעצמי באיזו מידה הצלחנו להחזיר דיר ללב הקורא את הכרת רצינותם של המאורעות שכיבנו. קראתי מהחדש את עשרות הרשימות בהן הדגיש העיתון את התמורה האזרית שחלה במצריים עם עלייתו של נגאל עבד אל-נאצר וחבריו, שעה שכל שאר העיתונים במדינה עוד התייחסו אליו כאל בדיחה, או כאל פקק שעלה על פני המים וייעלם מחר בכוכר כמו קרומיו.

העולם הזה 875

לפני למעלה משהר יצאנו בסידרה גדולה תחת הכותרת "אולי" התרענו שהגיע הרגע להחליט עמית: מלחמה מונעת מייד, או מיבצע-שלום מהפכני. אמרו לנו שאנחנו קיצוניים מדי. הונחן יעשה את שלו, העניינים ייכנסו למסלול, וכו'.

עתה ברורה אותה ברורה אף לאחורנו, אחרונים, אפילו לאותם שצחקו מאתנו לפני שנה בלבד. איך זה גורם לנו שופ סטיפוק. היינו כותרתים על נצחון זה ברצון, אולם כיש שלא נדבקנו מן האדישות הנוראה ששלטה במדינה עד לפני שבועיים, מוטב שלא נישב גם מדי. היסטוריה הקטלנית האוחזת עתה בחוגים כה רבים.

מכתבים

הישו נא לי להעיר את תשומת לבכם לשנייה... מאיר גרס, ירושלים... מכתב חשוב ורציני... אני מכרך אתכם בכל פעם...

פעלה בהחלט, מעלה לצו התפקוד ומעבר לי תביעת התובע!

מרחמה ושלום

את המאמר "אל הנשק?" (העולם הזה 941) אפי שר לבנות: "המאמר הכיבו כשעה הנכונה" ובכלל, כדאי לדפדף ביתר אכזריות בליוונכם ה"אחרון" (העולם הזה 941). המשיכו באותו א"פ"י!

היים ברשיביצקי, תל-אביב
כל הצעה למלחמה מונעת, ובמיוחד מעל דפי עתון נפוץ כל כך, כמוה כהצעה להרס המדינה. אינה דומה למלחמה כעת למלחמת השחרור. מלחמה זאת תימך מהר, אך תוצאותיה יהיו אימויות למעלה מכל השקעה... אנשים רחוקים נג, נשים ואמהות שכולות, כלכלה הרוסה, נכים, אלפי (רק?) הרוגים — האם זהו הרצונכם?

משה הופמן, רמת-גן
תוכלו לצרפני לבין אמרי "כן" במשאלכם על מלחמת-העם עד מתי נחכה עד ששואסיהני קץ והכצע יתחוק? עתה הנחמ הממאס ביותר להחלפת הפולשים מהנבילות ההיסטוריים של מדינתנו, כי אם לא כעשיו, איתנו!

משה הופמן, רמת-גן
כמה הכרים ואני ביניהם לעשור, תוך כדי קריאה רצופה של שבועונים, למסקנה די סבוכה סת כי אתם מטרובים לטובת יתר על המידה את המועט והעברו בארץ, אין אלו רוצה לשנות את ההשקפה הפוליטית שלכם, אולם תביאו בחשבון כי הדבר עלול להביא רבים מבינינו לירי הפס"כ קניית העתון.

משה הופמן, רמת-גן
הבורכו על תוכנו וצורתו של שבועונכם המ"שיכו במאבקם ללא-מורא נגד ההשפעות על עתונכם העלו אותו לנולד הכותרת!

ציר דויתנים

בקשר למצב הרציוני ולמבנות הנשק, כדאי להציע למפלגות הנרדפות והקטנות שיתשבו כי אנו עומדים לפני בחירות, ואז יקחו את המ"י ליינוי שלהם ויתרמו לקניית נשק. דבר שהינו חשוב, לדעתי, לא פחות מבחירות, ואל יחכו לאנשים קטנים שיתנו יום-עבודה או חמש ל"ר"ת!

יצחק רפופרט, אשקלון
למה לנו להתלהב ממבניות נשק כרי להיות עדיפים על אויבינו. בזמן שאנו תומכים בנלוי כי סוכני ומפקדי כרטיס וצחקים ערביים. בערי הארץ, ובעיקר בתל-אביב, מוצאים כרטיס מתוצרת מצרים וארצות ערב אחרות? לא כהרזי לי מדוע לא נשמעה כל אצקה בעניין זה עד כה.

ברוך גמלי, פתח-תקוה
הסרטים מובאים על-ידי עולים המצילים את הונם, עוזרים לתת לאזרחי המדינה סוג שג מהווי הארצות השכנות.

לנכוח נל המהדבות המהדשות, שלא היינו כמותם מאו מלחמת השחרור, היע, לדעתי, הנע המתאים בו תנא הממשלה בקראת לאזרחים להימנע כדרישות להוספת המשכורת ולסוחרים להימנע נע מהפקעת מחירים, יש סיכויים שתיכצא און קשבת לבקשה כזו אם תבוא מפי האדם המתאים.

בית הכר

הקורא איתן ליכנס-שטיין לא מצא, כנראה, כיום עיסוק אחר מאשר לבדל את הנוהג עם הקמת ארגון מתנדבים ברבד ביצוע הסדרים כמתי קולנוע וכו' (העולם הזה 940). אותו לא מעי נין, כנראה, המבט המדיני, כשעוררת השאלה האם נמשך בכלל להיות כאן במדינת ישראל.

אבנר בן-אמתי, באר-שבע
לאחר שמשכה אתכם בעתונכם (העולם הזה 940) הכותרת של כרטיס האחרון, הננו להעביר אליכם את התיקיה והחשבה בשר עם כרטיסו הכ"י.

לפי רוח הזמן וההתנכרות לקרן הנשק במלחמת איתנים ובנשק חריש — לא נותר לאויב איש

וואו גינסון ניו דרו המערכת על הגדר הארונים הצגת בכורה בצבעים כביימים

קולנוע "ארגמן", תל-אביב

האם רק את הליקויים בשירות במתקולנוע הכנס רואים? ואני הייתי רוצה לדעת לפי איה חזק נובים מס לקולנוע מכתבים קולנוע, עד כמה שרוע לי אין זה מס כרונמת מסתכנסה, או מסעוריה המחייבים כל אורח, אלא תרומה הניתנת מרצון טוב. מדוע לא תינתן תרומה זאת למגן דוד אדום, או לליגה למלחמה בשחפת רומיזם? ייתכן ופועלת כאן אותה אמרה נושנת "שמור לי ואשמור לך".

על הטא שדא הטאני

בקשר לרשומתם, בי זלל קותלי "חיר" (הע"י) 940 היה 940 הרני העירי כי כראש השנה כן אימורים תפילת, "אבינו מלכנו", שאינה נאמרת רק כשהל ראש-השנה כיום שבת, ובכלל, הפעם זו שניאכם!

שלמה אפל, תל-אביב

לאו דווקא. השוגה היא הקורא אפל: כאשר חל אי ראש השנה בשבת, כמו הש"ו, נה, אינה נאמרת תפילת "אבינו מלכנו" וכן גם לא התחננו. תפילות אלה אינן נאמרות אפילו ביום כיפור שחל להיות רשבת.

ירוק ומצפנה

הישו נא לי להעיר את תשומת לבכם לשנייה... מאיר גרס, ירושלים... מכתב חשוב ורציני... אני מכרך אתכם בכל פעם...

משורש "רוק" או "רוק": בניו הפעיל: פועל-יוצא. בכל אופן, המימון מן הסתם לא הפכה להיות ירוק! אלקיעור נוה, ראשון-לציון

לחיפה: המניה הוא שהיה ירוק

כעניין הטיוול של נוער הזהב לנכב (העולם הזה 937) והכעס שתקף חנונים מסוימים על שנוער זה לא נשאר שם — בשום מקום בנ"ד לא כתוב שביכוש-שממה עדיף על קריירה. ער כמה שידוע לי עיקר התורה היא דווקא האהבה, ככתוב: "ואהבת לרעך כמוך". מעניין מאד שסיים מה זו איננה מוצנת לראוה באף מוסד ציבורי אחר במדינת ישראל. בחסרון זה קבור אחד הכל-בים הכי גדולים!

חנן גולדגרס, חולון

נאמר במפורש: "וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל (ויקרא יט, כג) אל תעצלו ללכת לבוא לרשת את הארץ" (שופ"ט ט"ז, י).

כבוד לבוגר

בכתבתכם על נישמיהו הרציוני (העולם הזה 940) נכתב כי ראש-הממשלה ושרי-החוק, משש ש"ו רת, ירה את אבדן. נישמיהו לבניו החשש של הנימיו נסיה, מכלי לנרוע מכבדו של משה שרת וזכר ישיבה-המס הנמשכות שולו, מן הראוי לציון כי את אכזה-נייה ירה בר היים בונה, מראשוני ה"מיריס בנימניה ומנהלה במשך שנים רבות.

יעקב רוזנטל, תל-אביב

אבן מאסו הכותבים היתה לראש-נייה.

אז תדריך על זקנו

אל תנירו ללאה לזר (העולם הזה 939), אני אניה. ובכן, לאה, נראה לי שחורח לך מאד על שאין את יכולה לזרז זקן, כי לאותו סיפור על "הבך דוד שלי" יש זקן ארוך. על כל פנים, אם כאמת קיים אותו בן דוד, ישנו שתי אפשרויות: או ש"הוא מתכיוש בן דוד, או שהוא ארל-אבית, אולם, יש לבין שבתור נושא-דיכור את יודעת יפה ל" נסח מכתב.

ואם יש עוד מישהו הרוצה להעביר ביקורת על זקני — שיעשה זאת מר"ל

גרשון שטרן, קרית-שמונה

הקוראה לזר שלחה למערכת תצלום של הבן-דוד המזוקן, הוכיחה בעליל את קיומו... תנירו לקוראה לאה לזר, שלא תיגר לנרשון שטרן שחלה את זקנו על מספר, כי כנצל מר" סור בחומרי-גם אפשר להשתמש בזקן להעשית המט-פאסי.

נישה הופמן, רמת-גן

פ"א שכתבתם היפאי שם עצמו מומחה ומונה באזורים נ"מים ש"י, אי דייקנות הביטוי, שעה שהוא עצמו חזק בלהיות סמל הירוק והתיאור המדויק (העולם הזה 939).

זמיתר היחיד המיוק כאותה כתבה הוא, אר לי זה שאני, נבד קרד וצננס", כדבריו, כל די מהי — מקצוע, מ"בש ומסורס וכמעט שאין בו מהים אם לצרפי ברור: הממור לא משוכר ו"ר אם משמת כושר תפיסה וקולטת לקוי.

לא ש"שתי יושב-ראש ועדת-הבחירות בעכו, כי אם סידר הבחירות... לא שלי הוא הביטוי: גרשם מספר העולות המסופקים". כך נשמע כי פוינטוקול המשינה של ועדת-הקלפי האומללה, אשר הונס לי על ידו יושב ראש הועדה ואשר שימש כמאוצ במשפט, אני רק עותר לשובט לפענת את שפת הפרוטוקול המורה.

הזהב השחור

בניפא של המאמר, מה אתה יודע על הנפט? (הע"י 938) הנכס כובעים כי בישראל לא נקבע ע"י-ב בבורג מה נובה ה"רויאליטי" שעל חברות הנפט לשלם לממשלה.

אליעזר אמסטר, תל-אביב

"אין זה נכון, מבחינת ההיסטוריה של הנפט, לזכור רק את שמו של דרייק, מבלי להזכיר את גיא בייל ובמאל קיאר. קיאר חפר בשנתו על שפת הנהר אולנהי בפנסילבניה במטרה למצוא מים, אך קידורו העלה נפש, בו השתמש למטרות רפואיות. אך רובמת קיאר, שהיה ראשון קודר בארות הנפט, הרי בייל היה הראשון שיצר חברת נפט בוועריאנפו, שמטרתה היתה שיווק הנפט לצורכי האורה.

ביכל השתב עם דרייק ואחרי הצלחת הקידור המפורסם החלו השנים לזקק את הנפט שהיה מועט. אז הם הפיקו כמות מועטת עוד יותר, מכיוון שהם זיפקו את הנפט האירופי, ואילו היתר הושמך כמכרערך. אין זה נכון, אפוא, שכבר אז השתמשו בנפט למכוונות, אלא רק לתאורה.

ישראל רוזנבלט, תל-אביב

ללא אטפלא אם אשמע יום אחד על קדוח נפט משעם חברת העולם הזה בע"מ. כי אם אנשים כותבים מאמרים מצויינים כאלה, הרושם הוא ש"הם קרובים לבית-הנפט, ולאו דווקא על-ידי קניית פה מן המחלק!

משה לזר, כפר-איתא

העולם הזה, השוקד להרויזק מים ומאמריו, טרם גילה נפט בחצרו.

ואלה שמות

כתבה על אודות מחזור ט"ז של הנימסיה הרציוני (העולם הזה 940) היתה מלאה חן, רבת תוכן וצורנית.

אנכ, המהגר של המנמה היראלית היה איש שיויני ומגה פ ויניסקי. בין הישני מחזור זה ראוי לציון גם את שנותיהם של איש ספרד ה"מהגר דני מיישה, השופט משלון מתי-אביב, המלחין נבואל, עמירן (פונצ'וב) מתי-אביב, הפיסיקאי מויאל, פרויסיכור באוניברסיטה ב"אנגליה, מהגרם שרת-תעופה חיים נולד בארץ-צפת-הקדמת ושני רומאים, ד"ר דוד אומותיק ו"כ"י

ד"ר מרדכי זידמן, תל-אביב